ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
– БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 189. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 8-го ЖОВТНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 8, 1975 No. 189. VOL. LXXXII.

БРАТСТВО СВ. МИХАЇЛА В ЙОНКЕРСІ ВІДЗНАЧИЛО 80-РІЧЧЯ, ОДЕРЖАЛО ПРИВІТАННЯ ВІД ПРЕЗИДЕНТА ФОРДА

Йонкерс. — „Вісімдесятліття Українського Католицького Братства в Йонкерсі є замітною віхою в історії братерсько - запомогових союзів нашої країни. Я дуже радий аплодувати Вашій організації за зберігання величньої української спадщини і культури в З'єднаних Стейтах...", сказано в телеграмі, що її переслав президент Джералд Форд Василеві Чолієві, предсідникові Українського Греко-Католицького Братства св. Архистратига Михаїла, найстаршого українського братства в Йонкерсі та одного з найстарших українських товариств в Америці, яке минулої неділі, 5-го жовтня, врочисто відзначало 80-ліття свого існування. Братство св. Михаїла в Йонкерсі було засноване 80 років тому, як незалежне запомогове братство і таким залишилося по сьогодні, хоча само дало ініціятиву або причинилося до створення інших місцевих установ, включно із заснованим в тому ж 1895-му році Братством св. Андрея, 12-им Відділом УНСоюзу. Довголітнім предсідником Б-ва був відомий наш громадянин - піонер Василь Мандзій довголітній секретар 8-го Відділу УНСоюзу, який помер вже цього року та пам'ять якого під час бенкету окремо вшановано. Крім гратуляційної телеграми від президента Форда, неділя 5-го жовтня була також проголошена посадником міста Анджельом Мартінелі „Днем Братства св. Михаїла". В проклямації м. і. сказано, що засноване 1-го жовтня 1895-го року Б-во та його члени дали величезний вклад в духовий, економічний та моральний розвиток Йонкерсу.

Св. п. Василь Мандзій, довголітній голова Б-тва св. Михаїла та секретар 8-го Відділу УНС в Йонкерсі.

Недільні святкування цього замітного ювілею 80-ліття Б-ва св. Михаїла почалися відправою св. Літургії в місцевій українській католицькій церкві в год. 10-ій перед полуднем. Літургію відправив парох о. декан д-р Василь Федиш, співав хор під дириґентурою д-ра Олега Сохана. Після Богослуження була відправлена Панахида за померлих членів Б-ва.

Після полудня о год. 3-ій в приміщіннях Центру Української Молоді відбувся Ювілейний Бенкет, що його відкрив коротким словом привітання голова бенкетового комітету Теодор Михаляк. Вступну молитву провів о. шамб. Василь Федиш, а привітальне слово виголосив теперішній предсідник Б-ва Василь Чолій, який в дальшому виконував функцію майстра церемонії та був одним з головних промовців. Під час бенкету промовляли, високо оцінюючи заслуги Б-ва-ювілята та українців за їх вклад в розвиток міста і країни, колишній губернатор стейту Ню Йорк Малком Вільсон, головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, посадник Йонкерсу Анджельо Мартінеллі і стейтовий сенатор Джон Е. Флинн, а з короткими привітаннями виступали пор. Лев Футала в імені всіх українських організацій Йонкерсу, Василь Шевців та інші, а заключне слово мав голова бенкетового комітету Теодор Михаляк. Закінчено бенкет, в якому взяло участь понад 200 осіб, молитвою, яку провів о. шамб. д-р Василь Федиш.

Під час бенкету окремо відзначено приявних на бенкеті найбільш заслужених діячів-піонерів Б-ва Франка Бибеля, Григорія Урбана й Івана Васічка та Петра Якимчука, який був членом-основником 12-го Відділу УНС, що опісля злучився з одним із найбільш активних і заслужених 8-им Відділом УНС. Усім цим піонерам вручено підписані посадником міста оригінальні Проклямації Дня св. Михаїла в місті.

Після бенкету продовжувалася забава при звуках оркестри „Темпо".

На організаційних нарадах Округи УНС в Рочестері вшановано піонерів

Рочестер. — В суботу 4-го жовтня ц.р. відбулися тут у приміщеннях Українського Народного Дому чергові організаційні збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу, на яких відзначено спеціяльними грамотами довголітніх членів цієї Округи.

Збори відкрив і ними проводив Василь Лузів, голова Округи. Він привітав приявних на залі понад 90 відділових урядників і гостей. Заступник голови Константин Шевчук представив Уляну Дячук, головного касира УНСоюзу, та Василя Оріховського, обласного організатора.

Протокол з попередніх зборів відчитав секретар Округи, Володимир Гавриляк, і його прийнято. Касир Петро Дзюба здав звіт з фінансового стану Округи.

Уляна Дячук у своєму слові підчеркнула, що цього року наша громада підготовляється до святкувань 200-річчя Американської Незалежности, а також 100-річчя українського поселення в цій країні. Вона згадала, що наші піонери, помимо тяжких обставин, своєю жертвенністю і працьовитістю дали добре підложжя розвиткові громадського життя та УНСоюзу, як організації, і їм треба завдячувати постійний ріст в членах і майні. Пані Дячук опісля дала загальний огляд фінансового та організаційного стану УНСоюзу.

Василь Оріховський зробив підсумки організаційних здобутків Округи за минулих 9 місяців, ствердивши, що деякі Відділи вив'язуються в організаційній праці дуже добре, але кілька інших мусять ще до кінця року більше попрацювати, щоб виконати призначену їм квоту.

За організаційні успіхи в 1974 році наділено золотою відзнакою Володимира Гавряляка, Відділ 316, який здобув 25 нових членів, та срібними відзнаками Михайла Малинівського, Відділ 437, за приєднання 20 членів, Теодора Кубарича — Відділ 217, за 18 членів, і Василя Поповича — Відділ 367, за 16 членів.

В дискусії порушено справи приділення стипендій, нового будинку, набуття піклувального дому та дивіденди. Участь в дискусії брали: Василь Іванців, Теодор Кубарич, Теодор Шевчук і Микола Лилак.

Опісля відбулася роздача довголітнім членам спеціяльно приготованих грамот за 50 років членства або довше.

На закінчення вечора відбулася спільна вечеря, приготована Управою Округи в честь довголітніх членів-піонерів.

Проф. Меланія Байлова переобрана на президента УМІ

Ню Йорк, (Т.Б.). — В неділю, 5-го жовтня, тут відбувся Загальний З'їзд учителів Українського Музичного Інституту Америки, в якому взяли участь відділи: Балтімор, Вашінґтон, Ню Йорк, Нюарк, Філядельфія і Пассейк. Після ділових нарад і заслухання доповіді зі звукозаписами Романа Савицького: „Українські мелодії в світовій літературі", обрано нову управу і Раду Директорів на шк. рік 1975/76 у складі: президент – Меланія Байлова, перший заступник президента — Марта Тарнавська, другий заступник, секретар і преса — Таїса Богданська, педагогічний референт — Дарія Каранович, імпрезовий — Рафаїл Венке, видавничий — Калина Чічка - Андрієнко, члени Ради: Галина Мирошниченко, Юрій Оранський, Лев Стругацький, Евгенія Чапельська, Лідія Шав'як, Рожа Шуль, д-р Андрій Шуль. До контрольної комісії ввійшли: Богдан Перфецький, Марія Мацькевич, Ярослава Кобрин. Товариський суд: Ярослав Лабка, Дарія Кузик.

ПЛАСТОВІ СТАНИЦІ В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, Конн. — Для відзначення 25-ліття праці місцевої Пластової Станиці, Станична старшина влаштовує бенкет і баль в суботу, 25-го жовтня, в годині 6:30 вечором у авдиторії церкви св. Михаїла при 569 Джордж вул. Ню Гейвен, Конн.

Відділи УНС Албанської Округи відбули організаційні збори

Під час організаційних нарад УНС в Трой. На фото — заступниця головного предсідника пані Марія Душник із нагородженими за організаційні успіхи секретарями. Стоять (зліва): Россел Колодій, М. Савків, П. Шевчук, пані Душник, В. Труфин — найстарший віком та часом служби секретар, і В. Оріховський.

Трой, Н.Й. (Василь Слободян). — В суботу, 27 вересня, тут в домівці Українського Американського Горожанського Клюбу відбулися чергові загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Албанської Округи в приявності 30 членів, гостей та заступниці головного предсідника пані Марії Душник і обласного організатора Василя Оріховського.

Збори відкрив голова 191 Відділу Роман Гарасимяк, який привітав приявних та побажав успіхів в нарадах, прохаючи голову Окружного Комітету Павла Шевчука до їх переведення. Павло Шевчук, перебравши ведення нарад, подав до відома, що Округа вже здобула поверх 50 відсотків призначеної квоти нових членів та зазначив, що виконання квоти на 100 відсотків цілком реальне.

Пані Марія Душник відмітила у своєму слові, що дуже вдоволена особистою участю у зборах, як також активністю, яку проявляють Відділи Албанської Округи. Пані Душник поінформувала про працю Екзекутиви, про організаційну ділянку і старання здобути до кінця цього року ще бодай 2.500 нових членів, про Будівлю УНС, приміщення якої вже майже винаймлені, фінансову господарку, Боргові зобов'язання тощо. Зокрема пані Душник настоювала, щоб до організаційної праці включати здібних жінок, які в багатьох випадках показались дуже здібними організаторками. Переходячи до теми 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення, що їх починає відзначати українська спільнота в ЗСА, пані Марія Душник відмітила, що українці, в тому члени УНС, включаючись у загальні святкування, можуть багато спричинитись до популяризації української визвольної справи і української культури зокрема. Побіжним звітуванням про участь українок на Жіночій Конференції в Мехіко М. Душник закінчила свій звіт. З короткою інформативною доповіддю виступив також обласний організатор Василь Оріховський, який побіч організаційних справ порушив також справи загального громадського порядку, закликаючи членство УНС до тісної співпраці, пошанування один-одного, бо тільки спільною працею і спільними виступами зможемо осягнути нашу ціль.

Після інформацій, пані Марія Душник і В. Оріховський вручили нагороди — срібні і золоті медалі багатьом членам, які здобули 10 і більше членів. Золоті відзнаки одержали: Россел Колодій (191 Відділ) за здобуття 35 членів і Павло Шевчук (13-й Відділ) за 25 членів; срібні медалі отримали: Володимир Баршона і Василь Труфин (226-й Відділ) за зорганізування 14 і 13 членів та Михайло Савків (57-й Відділ) за 11 членів.

Після цієї церемонії відбулась основна дискусія, в якій численні дискутанти порушували справи союзові, зокрема організаційні, справу Будівлі УНС та інше. В запитах і дискусії виступали ред. Іван Дурбак, Михайло Савків, Євген Наболотний, Йосиф Білинський, Роман Гарасимяк, Василь Труфин і Василь Боднар.

Збори офіційно закрив голова Округи Павло Шевчук.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОПОНУЄ ЗМЕНШИТИ ПОДАТКИ І УРЯДОВІ ВИДАТКИ

Вашінґтон. — У понеділок, 6 жовтня, президент Джералд Форд заявив, що може погодитися, щоб в наступному році федеральні податки були зменшені на 28 більйонів долярів, але зазначив, що в той самий час Конґрес мусить зменшити видатки Уряду на ту саму суму. Якщо Конґрес не погодиться обмежити державний бюджет на наступний фіскальний рік до 395 більйонів долярів, то Президент накладе „вето" на будь-який конґресовий законопроєкт в справі зменшення податків.

Президент Форд сказав що готовий погодитися, щоб 17-більйонове зменшення в податках, встановлене минулого року, стало постійним а також заявив, що може погодитися, щоб федеральні податки були зменшені на додаткових 11 більйонів долярів, тобто, щоб загальне зменшення в податках становило 28 більйонів. Він заявив, що це зменшення було б першим кроком до збалянсування державного бюджету, що, на думку Президента, можна досягнути за три роки.

Президент Форд, пояснюючи свій плян поінформував, що була б збільшена із теперішніх 750 до 1.000 долярів сума, яка не підлягає оподаткуванню, тобто збільшені т. зв. особисті відтяження. Крім того, стандартне відтягнення для самітнього платника податків становило б 1,800 долярів, а для подружжя 2,500 долярів. Також були б обнижені підставові податкові стопи, залежно від прибутків платника. Президент також запропонував, щоб корпорації платили 46-відсотковий максимальний податок, замість дотеперішнього 48 відсоткового податку, а також, щоб вищі інвестиційні податкові кредити, встановлені для корпорацій минулого року, стали постійними.

Президент Форд ствердив, що зменшення податків для особистих платників і для корпорацій причиниться до дальшого розвитку американської економіки, яка недавно вийшла із серйозної рецесії. Натомість самі економічні дорадники Білого Дому заявили, що зменшення в податках не матиме значного впливу на поліпшення економічного розвитку, а признали, що головною метою Президента є зменшити видатки федерального Уряду. Демократичні законодавці виявили серйозні сумніви щодо можливостей пов'язати зменшення в податках із зменшенням видатків федерального Уряду.

Президент Португалії пробує рятувати ситуацію, уряд конфіскує зброю

Лісбона, Португалія. — Повернувшись із своїх відвідин з Польщі і Совєтського Союзу, президент Португалії Франціско да Коста Ґомез, який користується великою популярністю серед цивільного населення і військовиків, звернувся з окремим закликом до поодиноких військових гарнізонів, закликаючи їх до послуху і виконання заряджень Високої Ради Революції. Він засудив зростаючі тенденції десидентизму серед військовиків, називаючи їхню поведінку і їхню фізичну піддержку міжпартійної боротьби в країні, контрреволюцією. „Кожний уряд, — заявив Ґомез, — мусить засудити поведінку військовиків, коли вони, піддержуючи активно політичну партію чи рух, дозволяють користуватися цивільним людям зброєю, призначеною тільки для війська". Звернення президента Ґомеза знайшло повну піддержку прем'єра Жозе Пінгейро де Азеведа і його уряду та двох найсильніших в Португалії політичних партій, Соціялістичної і Народних демократів. Виглядає однак, що звернення президента припізнилось, бо в деяких місцевостях прийшло до відкритого зудару між льояльними до уряду військовиками і тими частинами, які піддержували комуністів і їхніх спільників.

Діючи згідно із зверненням президента Ґомеза, поліція, члени Служби Безпеки і військовики розпочали конфіскату зброї в цивільного населення, переданої їм військовиками — симпатиками лівих. Поліційні чинники думають, що тільки в столиці Лісбоні в посіданні цивільних осіб знаходяться тисячі автоматичних крісів, не враховуючи іншої зброї і вибухових матеріялів.

В Еспанії продовжуються зудари басків з поліцією

Мадрід, Еспанія. — Неспокої в багатьох місцевостях Еспанії продовжуються, помимо того, що в міжчасі були припинені політичні процеси над басками. Використовуючи ситуацію напруження між Еспанією та іншими европейськими країнами, баски перебирають ініціятиву і ведуть відплатні акції проти поліції. В понеділок, 6-го жовтня, баски знову вбили 3 поліцистів і 2 тяжко ранили, а напади на поліцистів відбулися в багатьох інших місцевостях. Баски продовжують також генеральний страйк у місцевостях де вони становлять абсолютну більшість і ці страйки вже тривають більше як тиждень.

У зв'язку з неспокоями, прем'єр еспанського уряду Карльос Аріяс Наварро відбув із своїм кабінетом окреме засідання 6-го жовтня ц.р., завданням якого було основно розглянути можливості дальшої боротьби з „терористичною діяльністю басків" і пов'язані з цими акціями справи. Вислідів засідання не проголошено, але заяви поодиноких членів кабінету спричинились до того, що праві еспанці і беззастережні визнавці політики Франсіска Франка вирішили перебрати ініціятиву в свої руки. Вони, мабуть за тихою згодою поліції і членів цивільної Служби Безпеки, тероризують поодиноких впливових басків, займаються підпалами їхніх домів, а вночі з 6 на 7 жовтня виконали атентант на власника ресторану Ігнація Ачіве, який був братом відомого провідного члена баскського націоналістичного визвольного руху (Е.Т.А.) Хуана Хозе Ачіве.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗУАДКОМІТЕТУ ВІДБУДУТЬСЯ 22 ЛИСТОПАДА

Філядельфія (ЗУАДК). — Згідно з постановою Дирекційної Ради Злученого Українського Американського Допомогового Комітету і за рішенням Екзекутиви, що відбула свої наради 20 вересня ц. р., десяті загальні збори цієї харитативної установи відбудуться в суботу, 22-го листопада 1975 року, в залі Т-ва „Тризуб" у Філядельфії при вулиці Брод ч. 4932.

Ці десяті загальні збори єдиної нашої урядово визнаної допомогової установи, що має урядові зв'язки з Високим Комісарем для Втікачів при Об'єднаних Націях і визнання урядів окремих держав для ведення допомогово-переселенчої діяльности подадуть звідомлення з праці цієї нашої установи за період понад тридцятилітньої діяльности, а головно за останній звітовий період від часу дев'ятих зборів, що відбулися 1972 року. На ці збори прибуде европейський директор ЗУАДКомітету і він насвітлить становище цієї установи у загальній допомоговій праці в країнах Европи.

Екзекутива ЗУАДКомітету запрошує до участи в цих загальних зборах усіх своїх членів — організації, які довгі роки підтримували і далі підтримують широку і важливу діяльність цієї установи. Згідно із статутом, право участи у зборах ЗУАДКомітету мають уповажнені делегати тих організацій, які виконали свої статутові зобов'язання, вплатили членську вкладку яка виносить 10.00 долярів річно. Учасниками зборів, без права голосу, можуть бути спомагаючі члени ЗУАДКомітету, особи, які своїми датками підтримують його працю.

Для кращої підготови загальних зборів і справного їх переведення, Екзекутива просить усі організації, що є членами ЗУАДКомітету, вже тепер виконати свої статутові зобов'язання та виделеґувати своїх представників-уповноважнених делегатів, повідомляючи про це негайно Екзекутиву на адресу: United Ukrainian American Relief Commottee, 1321 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa., 19141, Telephone: GL 5-3774.

$38,000 на студії етнічних груп Пенсильвенії

Блумсбурґ, Па. — Стейтовий коледж в Блумсбурґу, Па., одержав дотацію в сумі 38,000 долярів від Бюра Освіти при Департаменті Здоров'я, Освіти і Суспільної Опіки на проєкт студій духової і матеріяльної спадщини етнічних груп Пенсильвенії. Дотацію коледж плянує використати для зібрання всіх можливих матеріялів до історії поселення і розвитку поодиноких етнічних груп цього стейту та для перевірки існуючих програм навчання про ці групи в публічних і приватних школах всіх рівнів. Згідно з проєктом, Коледж в Блумсбурґу плянує видати дві публікації на підставі зроблених дослідів: анотовану бібліографію джерельних матеріялів про етнічні групи Пенсильвенії; і описову аналізу вже існуючих програм навчання про етнічні групи Пенсильстейті. Обидві публікації мають служити учителям початкових, середніх і вищих шкіл та науковцям і дослідникам, які зацікавлені в етнічних студіях в загальному, а в Пенсильвенії зокрема.

Повідомляючи про дотацію на запляннований проєкт, адміністрація коледжу звертається до поодиноких осіб, груп і організацій, щоб вони вислали матеріяли, які на їх думку мають якенебудь відношення до проєкту. Рівнож адміністрація звертається до осіб — учителів, науковців, дослідників — які уважають себе компетентними в ділянці етнічних студій, переглянути і перевірити матеріяли перед їх відданням до друку. В тих та всіх інших справах пов'язаних з проєктом, адміністрація просить звертатися до: David E. Washburn, Director, Pennsylvania Ethnic Heritage Dissemination Project, Bloomsburg State College, Bloomsburg, Pa. 17815.

Проєкт коледжу є одним із 49 в цілій країні, які одержали дотації від Бюра Освіти на підставі закону про початкову і середню освіту.

На Союзівці відбулася осіння зустріч КЛК і Товариства Інженерів

Союзівка. — Біля 200 осіб, в тому багато молодих українських професіоналістів з дружинами і дітьми взали участь в осінній товариській зустрічі в суботу і неділю, 4-5 жовтня, що її кожного року влаштовують на цій оселі УНСоюзу Карпатський Лещетарський Клюб (КЛК) і Метрополітальний Відділ Товариства Українських Інженерів Америки (ТУІА). В рамках зустрічі, до успіху якої у великій мірі причинилась чудова осіння погода, відбувся внутрішній тенісовий турнір КЛК за чашу д-ра Ярослава Рожанковського та за нагороди цього передового українського спортового клюбу, інформаційна доповідь інж. Миколи Яримовича про можливості поселення в околицях Союзівки, спільна вечеря і забава з танцями.

В тенісовому турнірі, який почався в суботу рано і закінчився в неділю по полудні фінальними розгривками в чотирьох групах, взяло участь 43 змагунів і змагунок — рекордове число в 14-літній історії цього тур-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Фіналісти внутрішнього турніру КЛК після одержання нагород. Перший зліва провідник турніру Ярослав Рубель; перший справа — д-р Ярослав Рожанковський, який уфундував перехідну чашу в групі чоловіків.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n. Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07307

Самі собі вороги

Мабуть немає в світі другого народу, який так любувався б у ворогах, як ми, українці. І не так в дійсних ворогах, як уявних. Ми прямо хочемо, прагнемо якнайбільше тих ворогів, не так тих дійсних, як тих — можна б сказати — власного виробу, домашніх. Прислухатись приватним розмовам, публічним виступам, приглянутись частині нашої преси, послухати радіомовлень — скрізь роїться від тих наших власних ворогів — особистих, організаційних, групових, ідеологічних, віровизнаневих і яких собі хто бажає. Здається, що між нами навряд чи можна б подибати людину, яка не була б „ворогом" в оцінці одних чи других. Часто вистачить одне сказане, або одне промовчане слово, вистачить безпідставна поголоска, або й власна фантазія — і ворог готовий. Буває й таке, що погрозою зарахувати когось до ворогів прямо шантажується не тільки одиниць, але й цілі групи та громади, щоб вони, бува, не посміли висловити будь-яких критичних завваг навіть не до самої однієї чи другої справи, але й до метод та засобів, чи хоч би самої поведінки іншої особи.

Немає також, здається, меж щодо кваліфікації такої препарованої безумно „ворожости". Вистачить висловитись проти, наприклад, якоїсь імпрези; чи й самої тільки дати її, і така Богу духа винна людина готова попасти навіть в шереги большевицьких вислужників і агентів та зрадників народу.

На потвердження сказаного можна б навести безліч всіляких конкретних прикладів. Трагедія в тому, що такі наші фабриканти ворогів навіть не здають собі справи з того, що власне цією фабрикацією ворогів вони самі куди більше шкодять тій справі, за яку ніби то „розпинаються". Не без причини існує в нас прислів'я, що „не так тії вороги, як добрії люди..."

Наше замилування власними ворогами ми не менш легкодушно переносимо і на чужих, не рідко навіть випробуваних приятелів. Ми не признаємо жадної помилки, навіть — як кажуть — чесної, не признаємо розбіжності поглядів на тактику і засоби — ми майже за всяку ціну прагнемо ворога.

Свого часу, мабуть в 1947-му році, нас до глибини душі обурила коротка заява тодішнього опікуна повоєнними скитальцями кардинала Тіссерана, який під час пресової конференції таки на летовищі в Ню Йорку на запит, що він думає про українців, коротко відповів, що це „крейзі піпл", бо вони є проти росіян, проти поляків, проти німців, проти мадярів, чехів, проти всіх і сами проти себе. І також можна мати певність, що в цьому нашому гарячковому підшукуванні та в оцінці наших „ворогів" на свій лад допомагають нам ті справжні наші вороги, підсуваючи нам всілякі „домашні задачі", щоб менше їм самим було з нами клопоту.

Ми не думаємо, що ця „фабрикація ворогів" відбувається у нас свідомо та з премедитацією. Радше навпаки. Часто вона таки справді подиктована відданістю одній чи другій добрій і великій справі, яка цілком певно тільки скористала б на тому, якби ми для неї здобували приятелів, а не штучно фабрикували їй ворогів. Кожна добра українська справа має більше ніж треба тих дійсних ворогів і з ними треба нам боротися, а не віддавати нашу максимальну увагу аж надто часто практикованому у нас „відьмоловству".

Однобічна користь

Минулого тижня Крайове Аеронавтичне й Космічне Управління (НАСА) повідомило, що незабаром розпочнуться переговори із совєтськими чинниками щодо дальших спільних космічних полетів американських астронавтів і совєтських космонавтів, подібних до полету, який відбувся минулого липня. Крім того, три американські астронавти, які саме відбули цей спільний полет, на закінчення своїх двотижневих відвідин Совєтського Союзу заявили, що сподіваються, що співпраця ЗСА та СССР в космосі не буде обмежена до спільних полетів в орбіті Землі, а включатиме також спільні полети на Місяць, спільні досліди плянет, медичні досліди тощо. Отже, плянується широкозакроєна американсько - совєтська співпраця в космосі.

Самозрозуміло, що співпраця між двома країнами в будь-якій ділянці є бажаною, але таку співпрацю в космосі можна було б вітати, якщо б партнером ЗСА був хто інший, а не підступний рабовласницький Совєтський Союз.

На підставі досвіду з липневого спільного космічного полету, можна з певністю твердити, що майбутні спільні космічні полети та досліди принесуть багато більше користи Совєтському Союзові, ніж Америці. Совєтський Союз, який протягом останніх кількох років опинився позаду ЗСА щодо космічних дослідів, під час підготови до липневого спільного полету та в час самого полету одержав багато інформацій з технології, випрацьованої американськими науковцями протягом довгих років. Ці доліди коштували ЗСА великі суми грошей, а Совєтський Союз в липні одержав це технологічне знання безкоштовно. Такі корисні дарунки одержить СССР із усіх майбутніх спільних полетів і космічних дослідів.

Рівнож, дальша співпраця ЗСА із СССР в космосі може витворити у багатьох людей світу помилкове враження, що Совєтський Союз нібито є на тому самому рівні із Америкою в ділянці космічних дослідів, коли — як згадано — СССР в дійсності опинився далеко позаду ЗСА. Американські астронавти вже кількакратно осідали на Місяці, а совєтські космонавти там ще зовсім не були. Отже, майбутні спільні космічні доліди також спричиняться до підсилення совєтської пропаганди про нібито „передову совєтську науку й технологію".

Вже тепер можна передбачити, що запляна співпраця в космосі не буде проходити так легко, як це думають деякі речники НАСА та американські астронавти. Десь в кінці листопада має бути запущений в космос совєтський корабель, але під час його полету на ньому проходитимуть кілька біологічних експериментів, підготованих працівниками НАСА. Хоча це нібито має бути „спільний космічний дослід", то американські науковці не тільки не одержали запрошення бути присутніми під час запуску і приземлення совєтського космічного корабля, але навіть не матимуть права бути присутніми під час приміщення американських експериментів у кабіні цього корабля. Цю прерогативу Москва запевнила для своїх власних науковців. Отже, СССР, який старається одержати від ЗСА якнайбільше інформацій з космічної технології, в той самий час бажає задержати свою власну технологію в таємниці. В такій самій атмосфері правдоподібно проходитимуть всі інші „спільні" совєтсько-американські космічні досліди.

П. Ф.

УБИВСТВА ПОЛІТИЧНІ ТА ІНШІ

Два недавні замахи на президента Форда підтверджують слова римського поета Горація, мовляв, блискавка влучає в високі дерева. Беніто Муссоліні писав (тоді, коли ще не був диктатором в Італії), що смерть від атентату належить до професії королів і президентів. В стародавній Греції противники самовлади убивали часто тиранів. Тому диктатори мали при собі гвардію, що охороняла їх від замахів. Про грецького тирана на острові Сицилії Діонісія (432-367 перед Христом), відомо, що він боявся загинути від бритви придворного голяра. Тому Діонисій велів своїм дочкам випалювати його бороду розжареними шкаралупами з оріха. Римський диктатор Юлій Цезар не вірив, що його можуть убити і не мав при собі охорони. Це дало нагоду противникам диктатора заколоти Юлія Цезара в римському сенаті 15 березня 44 року перед нашою ерою.

Політичні вбивства поширилися в Европі особливо в зв'язку з Великою Французькою Революцією, що почалася р. 1789. Масовий терор почала проти своїх противників партія так званих якобінців. Вони добилися того, що „революційний трибунал" засудив на смерть короля Людовика ХУІ і королеву Марію Антуанетту 1793 р. На „червоний терор" відповідали противники. Так, 1793 р. Шарльотта Корде заколола Марата, що вів пропаганду за нищення „ворогів народу" терором. Свою газету Марат назвав „Друг народу".

В убивствах політичних діячів відрізняємо два роди: 1) Замахи, виконані людьми нормальними для осягнення певної цілі, яку можуть навіть противники терору визнати за логічну, вмотивовану; 2) убивства, поповнені людьми психічнохворими. Цар Петро І закатував свого сина Олексія року 1716, бо вважав його за противника своїх реформ у Московській державі. Вельможі царя Павла І задушили монарха в Петербурзі 1801 року, бо не були згідні з його політикою. Революціонери — Каракозов (1866 р.), Желябов, Перовська, Кибальчич та інші (1881 р.) чинили замахи на царя Олександра II, бо хотіли примусити уряд здійснити реформи політичні й соціяльні.

Атентати виконували революціонери й пізніше на царів, міністрів та генералів царського уряду. Наприклад, брат Леніна — Олександер Ульянов готував замах на царя Олександра III 1887 р. і був за те покараний на смерть. Польський патріот Березовський пробував убити царя Олександра II, коли той приїжджав у Париж. Таких прикладів знає багато новітня історія.

Михайло Драгоманів (1841-1895) уважав політичні вбивства за явище ненормальне, за відповідь на насильства гнобительських урядів. Він критикував терористів із Партії „Народна Воля", вказував, що в терористичну організацію неминуче втешеться ворожа агентура. Однак, він ставив українцям - замаховцям на царів приклад Березовського, котрий стріляв на царя в Парижі, протестуючи проти поневолення Польщі російським урядом. Так не чинили українці — члени партії „Народна Воля" (Кибальчич, Конашевич, Желябов). Вони виступали під російським прапором. За те їм докоряв Драгоманів.

Політичні вбивства трапляються в меншій мірі теж у демократичних країнах. Відомо, що п'ять американських президентів загинули від куль замаховців: найвідоміші імена — Абрагам Лінкольн та Джон Кеннеді. Здебільшого замахи на американських президентів виконали, здається, люди психічнохворі, що уявили собі, що убивством президента вони зроблять добре діло для свого суспільства. Таких можливих психопатів зачисляють спеціялісти в Америці до 40 тисяч.

Є причина президентам, сенаторам і конгресменам тривожитись за своє життя і здоров'я. Небезпеку від замахів збільшує те, що в Америці кожний має право купити собі зброю. В Европі громадянин може купити зброю тільки за спеціяльним дозволом поліції. За придбання зброї без урядового дозволу карає винуватців закон.

Ясно, що законодавці в Америці мусять теж обмежити право громадян купувати зброю. Але й це не завжди може охоронити визначних політичних діячів від куль замаховців. Загрожені особи мають право домагатися, щоб таємна служба (Secret Service) посилала завжди спеціяльну охорону для них, як дома, так і при їх публічних виступах. Така охорона вимагала б величезних витрат на цілу армію особистих охоронців (Bodyguards).

Покійний президент Франції був усе в небезпеці від замаховців, що хотіли його вбити, бо де Голль вирішив визнати самостійність Альжиру в Північній Африці. Однак, де Голль не переставав появлятися публічно в різних містах Франції, щоб стискати руки громадянам, які приходили вітати президента. Між тими громадянами було розміщене велике число охоронців президента в цивільному убранні. То були дебелі молоді чоловіки, вишколені до бою з підозрілими особами. Їх називали „горилами". Вони старались бути в передніх лавах людей, які вітали президента, і вони найчастіше простягали руки де Голлеві.

В диктаторських країнах звичайні громадяни не мають зброї. Але комуністичне ватажки і так рідко з'являються публічно, щоб не попасти в небезпеку від „народної любови". Та й народи під комуністичним режимом так залякані поліцією, що є дуже мало людей, готових стріляти на самозванних „вождів народу". Відомий замах соціялістки Дори Каплан на Леніна, коли він виступав на вічі в Москві 1920 року. Куля тільки поранила Леніна, але не вбила. Після того комуністична поліція зорганізувала пильну охорону комуністичних ватажків, особливо, коли владу захопив Сталін.

Прокіп Корик

У ШВЕЦІЇ НЕ БУДЕ В'ЯЗНИЦЬ

Шведські законодавці, які сильно вірять, що в'язниці не мають місця в новітньому суспільстві, проектують зовсім новий карний кодекс, завдяки якому геть спорожніють в'язниці в 1980 році. Ця революційна реформа законодавства значно зменшить кари для багато проступків, а деякі будуть зовсім викреслені з кодексу. Таку реформу обстоює шведський міністер справедливости Ленарт Гейср.

Гейср належить до більш поступової школи кримінологів, які вірять, що в'язниця радше породжує злочини, ніж викорінює їх. „Протягом довгих років лікарі, судді та психологи впевняли нас про шкідливі наслідки, які в'язниця може мати на людину. В'язниця виконує дійсно своє завдання тільки тоді, коли треба охороняти суспільність від небезпечних злочинців. Зрештою в'язниці не приносять загалом ніякої справжньої користи", — каже Гейср. Він твердо вірить, що присуджування в'язниці буде застосовуване дуже рідко у Швеції. Відтепер менш поважні проступки, за які засуджують на короткий час, як, наприклад, дрібні крадіжки, їзда автом по п'яному, проступки кровозмішення будуть карані високими грошовими карами. Термін в'язничної кари за більш поважні проступки, як, напр., великі крадіжки, насильні злочини, будуть зменшені.

Впродовж найближчих п'яти років значне число з'язнів (яких у Швеції є тепер коло 4,000) переведуть до менших відкритих регіональних закладів із деяким, або ніяким забезпеченням. Передбачують, що до 1980 року приблизно дванадцять малих в'язниць зможуть вмістити 500 людей, яких уважатимуть небезпечними для суспільности, або яких годі поправити. Відкриті в'язниці, — деякі з них уже фанкціонують для випробування, — будуть свого роду установами для їх мешканців, що будуть давати їм поради, постійну працю й освітні можливості.

В таких в'язницях без грат, або, так сказати, без стін будуть відбуватися найбільш спірні сьогодні суспільні досліди. Їх мешканці будуть свого роду „предметами випробування" тієї інституції.

Коли такі „в'язні" стануть поправлятися, їх будуть допускати до більших суспільних служб й інших корисних зайнять поза в'язницею. Замість у келії, кожний житиме в окремій гарно умебльованій кімнатці спального гуртожитку, до якої буде мати свій ключ. Вони зможуть користуватися телефоном за оплатою і матимуть право писати нецензуровані листи й одержувати нецензуровану пошту. Поскільки буде можливо, мешканців тих „в'язниць" будуть приміщувати якнайближче місцевостей їхньої рідні та приятелів, щоб могли їх якнайчастіше відвідувати. Мають також управильнити справу відпусток, які досі признавано тільки на випадок поважної недуги, або смерти когось із родини. Мешканці тих нових „в'язниць, які відбули половину кари, будуть діставати відпустку без встановленого законом реченця. У відкритій в'язниці не буде ніяких правил, для вдержання дисципліни буде тільки осторога, яка буде пригадувати мешканцям, як багато будуть мати користей, якщо схочуть співпрацювати. Відсилати мешканців назад до замкненої в'язниці будуть лише в крайньому випадку. З хвилиною, як „в'язень" приходить до відкритої в'язниці, він буде переданий спеціяльному службовцеві, який буде піклуватися про нього за ввесь час відсиджування кари, як теж після того, як буде випущений на волю. Один провідний службовець, що співпрацює в реорганізації в'язниць, порівняв цю систему з грою гокею на льоду: „Коли хто зламає гокейові приписи, його відсилають до карної будки. Якщо відсидів там якийсь час, вертається до гокею".

ВШАНУЮТЬ СТЕПАНА БАНДЕРУ

Ню Йорк. — Заходами Організацій Українського Визвольного Фронту тут в неділю, 12-го жовтня ц.р., в церкві св. Юра після Служби Божої о год. 12-ій буде відправлена Панахида за душу сл.п. провідника О У Н Степана Бандери в 16-ту річницю його смерти. Після Панахиди о год. 2-ій по полудні у великій залі Дому ОУВФ при 315 Схід 10 вулиця відбудуться Святочні Сходини, присвячені С. Бандері. В програмі доповідь і мистецька частина.

Д-р Іван Флис

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЕНСІЙНИЙ ФОНД

Хто і в який спосіб може з нього користати?

Аж до 1974 року пенсійні пляни могли установляти працедавці для своїх працівників, або самозатруднені особи для себе і своїх працівників (т. зв. Кеог Плен).

The Employee Retirement Income Security Act з 1974 року дуже поширив обсяг Пенсійних Фондів, даючи можливість самим працівникам установляти Пенсійні Фонди для себе самих.

На підставі цього закону тепер дозволений так званий Індивідуальний Пенсійний Рахунок (Individual Retirement Account), що його працюючі можуть відкривати також у кредитових кооперативах, котрі мають федеральне забезпечення і хочуть такі фонди приймати. Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Ню Йорку відкриває такі рахунки для своїх членів. Вона діє як опікун (custodian) таких рахунків, дописує кожного чвертьсторіччя відсотки в тій самій висоті, що до звичайних членських уділів, — тепер 6 відс. річно. Вона завідує тими рахунками, згідно з вимогами закону, та щороку звітує про них Податковому урядові (Internal Revenue Service).

Як можна відкрити такий рахунок?

Член підписує умову з Кредитовою Кооперативою на спеціяльній формі, виданій Податковим урядом (Internal Revenue Service), в якій є установлені права та обов'язки учасника пенсійного рахунку і кооперативи, як опікуна.

Скільки можна складати на Пенсійний Фонд?

Учасник може зложити в одному році 15 відсотків своїх прибутків, але найбільше $1,500.00.

Хто є управнений відкрити такий рахунок?

Хтонебудь, що одержує винагороду за свою працю (в тому також чисті прибутки самозатруднених осіб), а не є активним учасником якогось пенсійного фонду, установленого його працедавцем, або урядового пенсійного пляну, чи контракту з асекураційною компанією (т. зв. аннуіті плен). Може відкрити Індивідуальний Пенсійний Плян особа, яка працює в установі чи підприємстві, де нема пенсійного пляну, хоч вона одержує пенсію з Соціяльного Забезпечення чи якогонебудь іншого пенсійного фонду.

Які користі має учасник Пенсійного Пляну?

Учасник може відрахувати суму, зложену на свій Пенсійний Плян, від своїх прибутків в податковому зізнанні (не більше як 15 відс. своїх прибутків, а найбільше $1,500.00). Наприклад: учасник дістав за рік $8,000.00 платні та зложив з того на свій Пенсійний Плян 15 відс., себто $1,200.00. Він відраховує ту суму і виказує до оподаткування $6,800.00, а не $8,000.00. Також він не зізнає дописаних від зложеної на Пенсійний Плян суми відсотків.

Чи жінка учасника може також відкрити свій окремий Пенсійний Рахунок?

Так, якщо вона має свої окремі прибутки. Наприклад: чоловік заробив за рік $20,000.00, а жінка $5,000.00. Чоловік може зложити на свій Пенсійний Плян найбільше $1,500.00 (бо 15 відс. від тієї суми було б значно більше), а жінка може зложити на свій пенсійний фонд $750.00 (15 відс. від $5,000.00). Вони можуть відрахувати ті суми у своїх податкових зізнаннях, а якщо роблять спільне зізнання, то відраховують цілу суму $2,250.00 та не виказують до тієї суми відсотків.

Чи працедавець може вплачувати на Пенсійний Плян працюючого?

Так, але ці вплати він мусить дораховувати до платні працівника. Працівник може відрахувати від своїх прибутків вплати працедавця і свої вплати, котрі разом не можуть переступити 15 відс. прибутків і найбільше $1,500.00. Інакше можна наразитися на кару.

Коли учасник може вибирати гроші зі свого Пенсійного Пляну?

Найскорше з кінцем року, в якім учасник закінчив 59 і пів року життя, і найпізніше з кінцем року, в якім він досягнув 70 і півроку життя. Він може вибрати зложені гроші нараз, або ратами. Вибрану в одним році суму він мусить дорахувати в податковім зізнанні до своїх прибутків за той рік. Учасник може вибрати гроші з Пенсійного Пляну і перед досягненням 59 і півроку життя, але Податковий уряд наложить крім податку від тієї суми ще 10 відс. додаткового податку ((excise tax), якого не можна потрутити.

Різні способи вибирання грошей з Пенсійного Пляну

1) Вибрати цілу суму одноразово.

2) Вибирати рівними місячними, чвертьрічними або річними ратами протягом життя учасника, або його і жінки.

3) Розложити цілу суму на рівні місячні, чвертьріч-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ВЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ

„КРИМІНАЛЬНА СПРАВА НОМЕР 196"

Документи і розповідь про судову трагікомедію в СССР

6

На суді я вимагав оголосити вірш „Одіссей" І. Стасів і вказати, де там є хоч натяк на Україну і Чорновола і чим цей вірш відрізняється від віршів на античну тематику десятків авторів — від Пушкіна до Рильського. Мов клопотання відхилили, і Ірину Калинець судити за прославлення „Одіссея - Чорновола", а мене — за збереження її віршів... З жахом думаєш про те, що ці титуловані дешифрувальники поезії допущені до університетських кафедр і докладають зусиль, щоб плодити собі подібних.

Тепер — про обставини мого арешту і характер слідства. В СРСР узаконено чужий для демократичного суспільства принцип найглухішої ізоляції звинуваченого на весь період слідства. Цим досягається кілька цілей: позбавити в'язня в ході слідства юридичної допомоги, дезінформувати його і зламати морально при допомозі системи заходів психічного терору (недарма ж такі часті випадки, коли в'язні, які визнавали себе винними і каялись в мурах кагебістських в'язниць, зрікаються своїх розкаянь і ще чіткіше самовизначаються ідейно, потрапивши між люди в табір). То ж від миті, коли за мною закрилися двері камери, я вже не знав нічого. Що заарештований не один, а став жертвою кампанії, дізнався тільки згодом в ході допитів. Місяців через два після арешту мені показали газетне повідомлення, де писалося, що Світличний, Сверстюк, я „та інші" заарештовані „в зв'язку з справою Добоша". Прізвище Добоша я почув тоді вперше (він, виявляється, сидів в одній з сусідніх камер). Як видно навіть з мого вироку, ніякого відношення до „справи" Добоша я не мав, а газетне повідомлення було провокацією. Сьогодні вже є досить фактів для висновку, що операція по затриманню „містера Х" із Заходу із подальшою облавою на українську інтелігенцію була задумана в КГБ завчасно. Я — один із небагатьох, хто тримав у руках „справу" Добоша і скориставшися недоглядом кагебістів, прочитав основні її документи (звинувачення, свідчення Добоша, Світличного, постанову про припинення справи). Крім того, по порозі у Мордовію, в смердючій пересильній камері Харківської тюрми я зустрівся і кілька годин розмовляв зі Світличним, єдиним із засуджених, хто зустрічався з Добошем. Тому у мене є всі підстави заявити, що т. зв. „справа" Добоша — велика мильна булька, видута з недоброякісного кагебістського мила для надання кампанії арештів на Україні специфічного забарвлення. Того, що „справа" Добоша — фікція і не вона була причиною наших арештів, не приховували й кагебісти. Слідчий з Києва Колпак восени 1972 р. відверто переказував мені думку верхів: „Ми раніше не тих брали, треба було садити не тих, що розповсюджують, а рубати голову — тим, що пишуть і організують. Тепер зробили правильно — і років на десять матимемо спокій".

Від участі в слідстві я відмовився від дня арешту обгрунтувавши цю відмову згодом у заяві 26. II. 72 р., де писав (цитую окремі уступи): „Пред'явлене мені звинувачення частково вигадане, частково базується на перекрученнях і штучному підгнанні фактів під ст. 62 КК УРСР... Мене заарештовано без якихось очевидних ознак вини... Я став жертвою масового репресивного заходу, тому слідство по моїй справі, як і майбутній суд (очевидно, закритий) буде тільки порожньою формальністю.

Будь-яка моя участь в такому слідстві з наперед запланованими результатами означала б бодай непряме визнання мною законного характеру слідства, а такої відповідальності ні перед своїм народом, ні перед майбутнім, ні перед власною совістю я взяти на себе не можу.

Тому я вдаюся до бойкоту такого слідства, відступаючи від нього тільки в окремих випадках, коли моя неучасть у слідстві використовуватиметься для завдання шкоди іншим особам".

Моє 14-місячне слідство таке багате перипетіями, що потребує окремого опису. Було там усе: залякування статтею кодексу, яка передбачає смертну кару (зрада батьківщини) — і недвозначні натяки на швидке звільнення (мовляв, за мене, Дзюбу і Світличного подлопоталися компартії Канади та Італії); камерні провокатори і підроблені „зізнання" інших; лжеінформація про арешт рідних та знайомих — і демонстрування мені в тюремних коридорах дійсно заарештованих; „приязні" розмови („Ви ж розумна людина, не така як інші") — і залякування божевільнею.. З весни 1972 р. усі ці провокації крутилися навколо журналу „Український вісник", бо кагебістам здавалося, що я мав до його випуску відношення, але доказів вони не мали.

У травні 1972 р. мені категорично заявив слідчий по справі Боєчко, що якщо я нічого не скажу про „Український вісник", буде заарештована А. Пашко (моя фактична дружина), яку звинуватять за написання віршів. Мені назвали навіть день арешту. Щоб запобігти цьому і щоб відвести зусилля слідства по „Українському віснику" на себе, я подав заяву, що був причетний до випуску журналу, а всі інші заарештовані особи до нього непричетні. Але заява була голослівною, ніяких доказів не містила, а слідство я й далі бойкотував. Тому провокації незабаром відновили. 10 серпня 1972 р. заарештували дружину, мене про це не повідомили, і ніби випадково звели з дружиною, яку вели під конвоєм, в тюремному коридорі. Внаслідок нервового струсу мені на півдоби паралізувало руки. Саме тоді в камері з'явився підполк. КГБ Рапота і поставив ультиматум: „Дружину затримали покищо на три дні. Якщо не скажете нічого про „Вісник" — не відпустимо. Ще й сестру посадимо". У відповідь я оголосив голодівку. 12 серпня мене повідомили про арешт сестри. Я відмовився і від води („суха", або „смертельна" голодівка). Голодівку припинив на восьму добу, дізнавшися про звільнення рідних.

(Продовження буде)

Совєтський амбасадор в Пекіні демонстративно покинув бенкет

Пекін, Китай. — Перший раз за останніх три роки совєтський амбасадор і представники держав сателітів: Болгарії, Мадярщини, Чехо-Словаччини, Польщі, Східньої Німеччини і Монголії, покинули залю бенкету в Пекіні в часі коли заступник прем'єра Китайської Народної Республіки Тенг Гшяо-пінг, виголошуючи промову, заявив, що „сьогодні найбільш загрозливими для людства є ті суперпотуги, які найбільше говорять про мир". Після цієї завваги совєтський амбасадор, його дружина і представники названих держав негайно покинули бенкет, що був влаштований для привітання в Пекіні югославського прем'єра Дземаля Біядіча, який приїхав до Китаю 5-го жовтня.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЕНСІЙНИЙ ФОНД

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ні чи річні рати на якийсь означений час.

Без огляду на це учасник може кожночасно вимагати сплати цілої суми, що залишилася на рахунку. Якщо учасник не вибирає грошей з Пенсійного Рахунку на підставі якогонебудь пляну, треба виплатити йому цілу суму одноразово з кінцем року, в якім він закінчив 70 і півроку життя.

Якщо учасник помер перед закінченням його сплати Пенсійного Рахунку, або коли його жінка, котрій виплачувано дальші рати, також померла, то опікунча установа має виплатити решту Пенсійного Рахунку їхнім спадкоємцям однією сумою в часі, який вони собі виберуть, однак не пізніше п'яти років після смерти учасника чи його жінки).

Коротко сказавши: учасник Пенсійного Пляну може подбати про додаткову пенсію в старшому віці, складаючи на пенсійний рахунок кожного року 15 відс. своїх заробітків, але найнайбільше $1,500.00 річно. Від зложених на той рахунок грошей і дописаних відсотків він не платить прибуткового податку аж до часу, коли він, після закінчення 59 і півроку зачне по своїй вподобі вибирати з того рахунку гроші. Тоді він мусить дорахувати вибрані граші до своїх прибутків в тому році. Тому, що в старшому віці ті прибутки звичайно бувають менші, то і того податку він заплатить небагато або й зовсім ні.

Тому дораджуємо всім, що можуть користати з Пенсійного Пляну, ще перед кінцем цього року відкрити собі Індивідуальний Пенсійний Рахунок — найкраще у своїй Кредитовій Кооперативі.

На Союзівці відбулася осіння...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ніру КЛК. В групі чоловіків, в якій стартувало 27 змагунів, 17-річний Роман Купчинський вписав вперше своє прізвище на перехідній чаші д-ра Я. Рожанковського, перемагаючи в дорозі по клюбовий примат двох попередніх чемпіонів. У півфіналі цей талановитий юнак переміг Зенона Маркевича 6:4, 6:1, а у фіналі минулорічного і трикратного переможця, Романа Ракочого, мол., 2:6, 7:5, 6:2. В групі жінок (13 учасниць) перше місце здобула вперше 17-літня Арета Ракоча, перемагаючи у фіналі Христю Карпевич після двогодинного маратону 4:6, 6:4, 6:2. У півфіналах, А. Ракоча перемогла рівнож талановиту юначку, 16-літню Ліду Ленець, 3:6, 6:4, 6:4, а Х. Карпевич Дзвінку Ленець вислідом 6:4, 6:2. В групі юньйорів змагались три юнаки і перше місце здобув Ігор Купчинський, молодший брат Романа. В групі переможених чоловіків перше місце здобув Степан Таранько, перемагаючи у фіналі Євгена Заброцького, 6:0, 6:4. Турніром проводили інж. Роман Ракочий, ст., головний суддя, і Ярослав Рубель, провідник змагань. Нагороди фіналістам вручили: Таїса Клюфас, дочка д-ра Я. Рожанковського, передала чашу новому чемпіонові, уфундовану її батьком; д-р Рожанковський, інж. Ракочий, ст., Я. Рубель і З. Снилик.

В суботу в пополудневих годинах інж. М. Яримович дав коротку доповідь про можливості набуття реальностей і домів в околиці Союзівки, ілюструючи доповідь плянами цієї околиці та домів в різних стилях.

Під час спільної вечері до учасників промовляли коротко голови товариств, інж. Володимир Гнатківський (КЛК) та інж. Тарас Грицай (ТУІА, Відділ Ню Йорк). Після вечері Христя Карпевич виконала кілька пісень під акомпаньямент фортепіяну, а опісля всі гості перейшли до залі „Веселки", де відбулася забава під звуки оркестри Союзівки.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

В МОСКВІ ЗААРЕШТОВАНО І ЗАСУДЖЕНО 6 ЧУЖИНЦІВ

Москва. — Ройтерс інформує з Москви, що там засуджено на вироки 6 і 10 років шістьох чужинців — 4 голляндців і 2 німців, обвинувачуючи їх в „контрабанді і торгівлі наркотиками" на території СССР. В повідомленні не названо прізвищ засуджених, а тільки сказано, що всіх їх придержано поліцією на аеропорті Шереметьєво біля Москви. У їхніх багажах знайдено 136 фунтів гашишу. Літак, в якому вони летіли, перелітав з Пакістану до Лондону із зупинкою в Москві.

ОСНОВУЮЧІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УККА В ЙОНКЕРСІ

Йонкерс, Н. Й. — З ініціятиви 11-го Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України та в порозумінні з організаціями і членами-платниками Народного Фонду УККА, створено окремий Комітет, завданням якого є зорганізування місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету Америки. Ініціятивний Комітет, президію якого очолюють пор. Лев Футала — голова і мгр Лев Кокодинський — секретар, скликає на п'ятницю, 24-го жовтня ц. р. на год. 8 вечора в Українському Народному Домі (301 Палісейд евеню), Основуючі Збори, у яких візьме участь представник Екзекутиви УККА. Комітет просить до участи всіх заінтересованих, які в минулому з різних причин не були платниками Українського Народного Фонду, але заінтересовані в організуванні Відділу УККА.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА

Філядельфія, Па. — З метою зближення читацької публіки з письменниками, Об'єднання Жінок ОЧСУ влаштовує тут в днях 15 і 16 листопада ц. р. в Домі Молоді — 4949 Олд Йорк Ровд „День українського письменника". В програмі зустрічі письменників з громадою, передбачено виступи відомих журналістів, критиків і письменників та мистецькі виступи. Буде нагода набути книжки тих письменників, які братимуть участь в імпрезі.

НА ДОПОМОГУ ПОТРЕБУЮЧИМ

Ню Йорк. — У рамцях щорічної збірки на допомогу найбільше потребуючим ОУА „Самопоміч" — Відділ Ню Йорк у погодженні з Комітетом Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Ню Йорку переводитиме в неділю, 12-го жовтня, вуличну збірку грошевих датків. Управа Відділу просить усіх українців доброго серця не оминати збіркових пушок і своїми пожертвами причинитися до шляхетного діла, яким є допомога ближньому.

ПОПУЛЯРНІСТЬ КІССІНДЖЕРА ЗБІЛЬШИЛАСЬ

Вашінгтон. — Згідно з даними Інституту Гарріса, який займається дослідами публічної опінії, популярність державного секретаря Генрі Кіссінджера збільшилася на 7 відсотків. На питання в анкеті Інституту: „Чи ви одобрюєте діяльність Генрі Кіссінджера на становищі державного секретаря?", 63% запитаних відповіли потверджуючо, 31 — ні і 6 процент не відповіли нічого.

Пам'яті лікаря-листопадівця

(В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Д-РА МИРОСЛАВА КОМАРЯНСЬКОГО)

св. п. М. Комаринський

Коли 14-го червня 1901-го року, в Серниках, Рогатинського повіту, в родині о. Григорія Комарянського та Сабіни з Барановських народився син, йому дали ім'я Мирослава. Якщоб на друге ім'я були ще додали Миротвора — характеристика дитини в іменах була б просто віща. Таким бо знали його всі, що мали честь і щастя бути співучасниками його шляхетного і змістовного життя.

Як сімнадцятилітній, юнак-гімназист Мирослав дав себе пізнати ще з одної сторони. Коли, в навечеря 1-го листопада 1918 року, на ратуші Львова замаяв синожовтий прапор України, — семак Мирослав Комарянський лишив школу, „лишив отця, лишив і матку, пішов повинність ісправлять"...

Із Восьмою Бригадою Української Галицької Армії пережив усі етапи боїв, холоду й голоду, тифу і „чотирокутника" смерти — і 1920-го року вертається додому. В два роки пізніше в Бережанах закінчує гімназійну освіту матурою, з відзначенням, та виїжджає на студії медицини до Відня, де у вільний час від науки працює в студентському українському житті, як заступник голови ославленої „Січі". В лютому 1929 р. промується на доктора медицини й вертається додому. Після нострифікації диплому, відбувши практику у Познані — осідає і відкриває лікарську практику в містечку Букачівцях, біля Ходорова. 1934-го року одружується із Зиновією Цурковською.

Та ідилію праці для добра рідного українського населення і родинного пожиття руйнує воєнна хуртовина: совєтська інвазія, зі страхіттями вивозу, німецька окупація, з ризиком попасти в конфлікт з озвірілими „іберменшами" за рятування українців перед вивозом на невільничі роботи в Німеччину... А потім виїзд до Відня, втеча з цього міста останнім поїздом до Ляндеку, короткий етап лікарської праці для переміщених осіб — і, в січні 1950 року, приїзд до Америки, де працює в шпиталях стейту Іллиной.

1953-го року склав він іспит Стейт Борд в Чікаго, а в два роки пізніше, ради українського середовища, переїжджає на постійне перебування до Клівленду, Огайо, де працює до кінця життя в ранзі старшого лікаря в стейтовому ветеранському шпиталі.

Передчасне закінчення житьового шляху д-ра Комарянського прийшло несподівано від розриву серця, у навечер'я 1-го листопада, тобто 31-го жовтня 1970-го року. Осиротілі залишилися: дружина, одружені дочка й син та внуки.

Багато народу на похоронах у звичайну робітну днину можуть дивувати тільки тих, що не знали цієї людини ближче: адже цей лікар не мав приватної практики, не мав пацієнтів, — звідкіля тут популярність? Приналежність-членство лікаря в станових лікарських товариствах та членство в багатьох рідних установах — ще само собою не мусить робити популярности. То правда, але постійно гідна в усіх проявах життя постава людини мусить спричинити не тільки популярність, але й пошану та респект.

Д-р Мирослав Комарянський прикладом свого життя був взором гідної постави українця - громадянина — чесний, справедливий, толерантний і приязний супроти кожного, скромний і жертвенний, а в своїх словах і починаннях зрівноважений — все переконаний, що силу й перемогу української правди може запевнити тільки розумна жертвенна праця, сповнена глибокої віри та пошанування і любови ближнього. Ось, чому так багато людей супроводили його в останню туземну путь на цвинтар св. Петра й Павла, в Пармі, Огайо.

Як бачимо, нічого в цієї людини не змінялося від часу її молодости — те саме постійне миротворення і мирославлення, що й колись давно в юності життя. І незмінним лишилося відношення д-ра Комарянського до ідеї Листопада та до беззастережного поєднання справ особистого життя зі справами служіння Батьківщині, без чого не може бути ні переможного Січня, ні Листопада.

Чи не за таку поставу Господь нагородив д-ра Комарянського — цього типового Листопадівця відходом у вічність, якраз у навечер'я 1-го листопада?

Н.Н.

Пам'яті виховниці СУМА, Марійки Горбань

Сумна вістка порушила українську громаду Парми і Клівленду, стейту Огайо, що в суботу увечері 29-го червня ц. р. згинула в автомобілевому випадку, виховниця СУМА Марійка Горбань. Св. п. Марійка Горбань — спокійна, працьовита, привітна, розумна товаришка і виховниця відійшла з рядів Осередку ім. Т. Шевченка в Пармі. Ніхто не хотів повірити, зажурилася і заплакала сумівська родина й ціла громада. Згинула, немов вояк на стійці, повертаючи з Оселі, де їздила перевірити приготування до відпочинкового молодечого табору.

Знали її всі, у церкві св. Йосафата — член молодечої Марійської Дружини, в Осередку ім. Т. Шевченка виховниця, в школі — взірцева учениця. Молодша дочка Михайла і Катерини Горбань постійно працюючи, приготовлялася до самостійного життя. Середню школу в Пармі, як також Школу Українознавства „Рідна Школа" закінчила іспитом зрілости з дуже добрим поступом. Всі обов'язки поза школою, головно в сумівській організації виконувала точно. Словом і ділом давала добрий приклад своїм ровесникам, а головно сумівській молоді. Гасло „Бог і Батьківщина" було для неї наказом, який щоденно практикувала і переводила в життя.

Св. п. Марійка, хоча народилася в Америці, проте Україну, батьківщину славних прадідів любила всіма почуваннями і розумом. Любила природу, красу а передусім красу українського народного мистецтва. Любила всіх людей, а особливо тих, що потребували допомоги. Бажала студіювати математику і біологію в Клівлендському Стейтовому університеті і українознавство на Катедрі Українознавства в Гарварді. Потіха і надія — тяжкопрацюючих батьків, брала участь у всіх самодіяльних сумівських гуртках: хорі, спорті, танцювальному ансамблі. Як член Союзу Українців Католиків „Провидіння" і Українського Народного Союзу допомагала розбудовувати громадське життя в Америці. Була немов квітка в родині і громаді, обильно розсівала добро і красу. Якою надприродною силою промінювала на довкілля, а Осередок СУМА тішився і гордився, що росте нова зміна, що нове покоління перебере смолоскип боротьби за краще майбутнє народу. Ідея і чин були її прапором. І згадували її сумівці на відпочинковому таборі Осередків Стейту Огайо, на якому мала сповняти обов'язки писаря.

Вона й надалі є прикладом для тих, кого виховувала, вона хоча вже не живе, їм нагадує: „Любіть Україну і Народ, з якого походите".

Михайло Яремко

„Якщо книжки не читати — звідки розуму набрати?.." жовтнева „Веселка"

Ця сентенція, висловлена в ілюстрованій історійці „Гоца Драла" — це стрижінь матеріялів жовтневого числа „Веселки", присвяченого шкільному навчанню дітей, які вже забули про вакаційне дозвілля і взялися пильно до своїх зайнять. Гоца з гномом приготовили книжку-буквар, а надрукував її лісовий друкар Жук. Лісові малята захоплено її читають. Але й людські малята горнуться радо до науки й лектури, як ось цей шестилітній хлопчик у вірші Роляника „Прощання з забавками", що сказав „будь здоровий, зайчику із вати і кльовнику з червоним носом!", купив собі бурквара і олівця та „без принуки взявся пильно до науки", залишаючи іграшки молодшому братікові.

Про позапрограмові зайняття дітей в школі св. Юра в Ню Йорку читачі довідаються з рубрики „З дитячого життя". Тут школярі — Оксана Куровицька, Софійка Зелик і Олег Сисак у своїх дописах розповідають про вивчення писанкарства, різьби в дереві і розпису тарілок під проводом учительок Сестри Антонії, пані Н. Кулинич і скульптора М. Черешньовського.

Пізнавальним матеріялом є природознавча розповідь В. Мацькова п. н. „Чорне звірятко" про пожиточного крота. Життя тварин є темою оповідання Алли Косовської „Українка киця" (лінорит Я. Гніздовського) про пригоди знайденої дітьми заблуканої киці з одним синім і одним жовтим оком, від чого й пішла її назва.

У трьох розділах розказує автор (О. Лотоцький-Білоусенко про те, що сміливість і вигадливість Лисички які допомогли їй обманути мисливця й ярмаркових, не врятували її перед неприємною пригодою у бочці з фарбою, куди вона скрилася перед погонею собак. Але й з цієї немилої пригоди Лисичка плянує витягнути особисту користь... Текст прикрашений ілюстраціями М. Михалевича.

Віршик К. Перелісної „Сойка" з гумором розповідає про невдалу спробу цієї птички дістати з посудини горішків, але горбатий дзобик перешкодив їй у цьому...

Розділ „Утікач на Січі" з історичної казки М. Погідного „Характерник з Січі" (іл. М. Михалевича) розповідає про те, як насланий ханом татарський мурза „Татарчук" перекинувся в козака й своєю проворністю, розумом і цільністю стріляння з лука хитрощами став „долутовцем", тобто членом куреня отамана Долута, щоб пімститися на характернику за поразку татар з козаками.

У безкінечнику Р. Завадовича — П. Холодного „Богдан, Січовий Стрілець" розказується про те, як „мара" налякала і заставила втікати червоних вартових, що пильнували гробниці, в якій скривалися стрільці.

Дітям молодшого віку призначені два віршики К. Перелесної (іл. Ю. Козака) „Сестричка" про те, як старший братік опікується сестричкою-малятком і любить її, хоч вона пустунка та „Кладочка" про любов старшої сестрички до молодшої, яка знає, що в небезпеці знайде підпору й захист у своєї піклувальниці.

„Небилиці" — веселий віршик-придибашка Діми і неменш гумористичні ілюстрації Ю. Козака подають дітям неможливі пригоди рослин, дерев, тварин і явищ природи.

Для дітей молодшого віку призначений теж виховний вірш Валентини Юрченко (іл. Ю. Козака) про чотирилітню дівчинку Дарку-куховарку, яка готує їжу і вчить столових манер своїх діток — ляльку, ведмедика, зайчика, котика, песика, кльовна, слоника і мавпочку. Які наслідки дає ця материнська любов, куховарські вмілості і навчання столової поведінки маленької Дарки — прочитайте віршика!

Загадки й розваги, вміщені в числі, мають мету виробити в дітей кмітливість і бистроту думання.

Вступна ілюстрація Ю. Козака зображує дівчинку, яка по дорозі до школи погеройськи змагається з осіннім дощом, зів'ялими листками й вітром-пустуном, який намагається поламати їй парасоль.

Число надруковане кольорами, які віддають настрій пізньої осени.

В. Б.

Народне і модерне

Мистецький осінній сезон 1975-1976 року в Маямському університеті в Оксфорді, Огайо, розпочинається мистецькою виставкою Аки Переймн. Перспективна виставка десятилітньої мистецької творчости (1965-1976) Аки Перейми включає: скульптуру, олію, акварелі, кераміку та інше.

Без уваги на дуже часті зміни стилів, які заіснували в останніх десятьох роках, в працях Аки Перейми відчувається українське народне походження. Та несподіванкою цієї виставки буде показ українського народного мистецтва. Маямський університет в Оксфорді, у своїй багатій колекції народного мистецтва з цілого світу, має цінну збірку українського народного мистецтва з кераміки вишивок, тканин і дерев'яних предметів, головно з Гуцульщини. Всі ці експонати подарувала університетові п-і Пратт, яка перебувала на Гуцульщині в рр. 1930-39, як директор мистецької школи. Ака Перейма припадково відкрила ці скарби нашої народної творчости складені в університетській колекції і запропонувала університетові виставити їх як додаткові експонати до її одноособової виставки.

Факт, що під одним дахом у цей самий час виставлено дуже індивідуальні модерні праці Аки Перейми і чудові експонати української народної творчости, надає цій виставці особливо інтересного характеру.

Виставка триватиме від 28-го вересня до 24-го жовтня ц.р. Якщоб хтось з читачів бажав одержати докладніші дані про вище згадану виставку, проситься звертатися до: п-і Ака Перейма, 3225 Е., Рд. 55, Трой, Огайо, 45373, тел.: (513) 335-4113.

Ю. Олійник

Повідомлення Відділу УККА в Боффало

Спільне засідання Екзекутиви УККА та українських організацій і товариств міста Боффало відбулося в середу, 24-го вересня ц.р. в вечорі в Українському Домі „Дніпро".

На цьому засіданні розглянено:

Працю Ділового Комітету Українсько - Американського Дня 1975, яку після короткого звіту голови комітету, Василя Шарвана, присутні всеціло одобрили. В наслідок цього, голова проголосив розв'язання Ділового Комітету цьогорічного Українсько - Американського Дня.

Створено Громадський комітет для влаштування концерту Візантійського Хору з Голляндії, який відбудеться в середу, 29 жовтня о год. 7:30 вечора в залі МекКінлі Гай Скул. До Комітету ввійшли: о. шамб. д-р Павло Івахів — голова, Василь Шарван — заступник голови, д-р Михайло Лоза — секретар; фінансова комісія: Михайло Мохнач — голова, Дмитро Мацьків, Іван Коман, Василь Михайлюк — члени; Тарас Чмола — організаційний референт, Комісія приняття: Неоніля Стецьків — голова, Н. Дзюба, Катерина Пристайко — члени, зовнішня референтура д-р Андрій Дякун, д-р Богдан Гарасим.

Рішено цього року відбути Листопадовий Апель з участю молодечих організацій — Пласт, СУМ, Українське Студентськке Товариство — в неділю 2-го листопада в залі каплиці Матери Божої Одигітрії, зараз після Богослуження.

Свято Української Державности в році 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в Америці повинно відбутися 25-го січня 1976 р. з участю хору „Бурлаки" та солістки Київської Опери — Ганни Колесник.

Уповноважений Українським Вільним Університетом в Мюнхені, д-р Михайло Лоза з днем 27-го вересня ц.р. розпочав збірку під патронатом УККА на фонд Українського Вільного Університету в Мюнхені. Збірка проходить за допомогою Щоденної Української Радіопрограми Василя Шарвана.

Рішено створити школу українського народного танку на місто Боффало. За цю справу відповідає голова Молодечої Ради УККА, Діяна Райца.

Рішено доповнити хор „Бурлаки" молодими силами.

Місяці жовтень і листопад є призначені на збірку Українського Національного Фонду.

В неділю 28-го вересня вранці під усіми українськими церквами розпродувано відзначки з нагоди 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в Америці.

Екзекутива УККА звертається з проханням до української громади підтримувати всі акції, які проходять під патронатом УККА.

За Екзекутиву УККА в Боффало:

Василь Шарван
(голова)

о. шамб. Павло Івахів
д-р Андрій Дякун
(заступники)

Марта Гаврилюк
(секретар)

Прохаю всіх Сеніорів з Ньюарку, Ірвінгтону й околиці, які будуть їхати на
З'ЇЗД СТАРШИХ ГРОМАДЯН на СОЮЗІВЦІ
щоб їхати разом в днях 2-7 листопада, подзвонити на тел (201) 751-6634.
Іван Голак, Belleville, N.J.

Другий літній семінар УВАН

На знімці учасники Другого Літнього Семінара УВАН, що відбувся в околиці Гантер, Н. И., від 10-15 серпня 1975 р. Сидять професори д-р Ася Гумецька і д-р Богдан Боцюрків.

Від 10-го до 15-го серпня ц. р. у пансіоні „Карпатія", у мальовничій околиці Гантеру, Н. И., відбувся Другий Літній Семінар УВАН.

Як і попереднього року, семінар мав на меті поглибити знання учасників з біжучої українознавчої проблематики та дати учасникам нагоду провести академічний обмін думок у дружній відпруженій атмосфері.

На цьогорічний семінар прибуло понад 30 учасників. Семінарем проводили д-р Ася Гумецька та д-р Богдан Боцюрків.

Д-р Богдан Боцюрків є дійсним професором політичних наук на Карлетонському університеті в Оттаві. Він виголосив цикл п'яти лекцій на тему „Релігія та церква в Україні між націоналізмом та комунізмом". В окремих лекціях проф. Боцюрків проаналізував такі питання: Релігія, національність та державність на православному Сході. — Православна Церква та Українська Революція й державність 1917-1920 рр. — Генеза та еволюція українського церковного руху. — Російсько — українська боротьба за церкву в Україні.

Російський комунізм та релігія. — Наставлення большевиків до православної церкви. — Совєтське законодавство про релігійні культи. — Фундаменталістична та „прагматична" тенденції у большевицькій церковній політиці. — Антирелігійна пропаганда і агітація. Православна церква в совєтській Україні до Другої світової війни. — УАПЦ. — Патріярша Церква. — Обновленці. — Розгром УАПЦ в 19-30 р. та створення з її недобитків Української Православної Церкви. — Руїна церковно-релігійного життя в УССР. — На шляху до регабілітації режимом „патріотичної" ролі Російської Православної Церкви. — Квазі „конкордат" між Московською Патріярхією та сталінським режимом в роки війни. Совєтська політика супроти Української Греко-Католицької Церкви. — Перша окупація Зах. України 1939-41 рр. — Ліквідація Української Греко-Католицької Церкви в Галичині (1945-46) та на Закарпатті (1949) та примусове „возз'єднання" з Російською Православною Церквою. — Положення церкви в Україні від Другої світової війни. — Основні напрямні совєтської релігійної політики. — Питома вага України в релігійному житті СССР. — Православна Церква. — Катакомбна Українська Католицька Церква. — Сектанти. — Підсумки та прогнози на майбутнє.

У програмі семінара на кожну лекцію припадала година дискусії, та дискусії були такі жваві, що продовжувалися поза призначений час. У своїх відповідях на запити, проф. Боцюрків виявив досконале знання минулих і поточних політичних і релігійних відносин не лиш України, але й усіх східньоевропейських країн.

Тематикою циклу лекцій д-р Асі Гумецької були „Течії в сучасній українській культурі". Д-р Гумецька є звичайним професором славістики на Мічіґенському університеті в Енн Арборі. Її лекції запізнали слухачів із такими питаннями:

Байка в сучасній літературі. — Жанрові ознаки байки і її функція. Алегоричність чи підстава цього жанру і політично-соціяльні можливості, які під цим криються. — Байки Анатолія Косматенка, як один з найкращих зразків сьогочасної української байки з її різноманітними підвидами (сатирична байка, лірична, байка-жарт, байка-притча). Філософське підложжя байки і шукання сенсу життя особистого, нації і людства взагалі.

Історична новеля в сучасній українській літературі. — Пожвавлення зацікавлення цим жанром і причини цього явища. Можливості використання історичного матеріялу в літературі. Роман „Мальви" Р. Іваничука як зразок багатоплощинного використання такого матеріялу для проведення паралель між минулим і сучасним і одночасно для висловлення думок філософського і релігійного змісту (шукання себе, спроба зрозуміти долю свого народу, цілого людства, життя взагалі).

Сучасна лірика. Шукання відповіді на „вічні" питання (що таке життя, смерть, творчість, любов, страждання), звернення у минуле свого народу — зацікавлення історією, мітологією і тема сучасної дійсности. Розгляд віршів В. Симоненка на тему зв'язку з землею і предками, Ігоря Калинця, Івана Драча, Василя Голобородька.

Екранізація літературних творів. Трудноці, пов'язані з екранізацією літературних творів, специфіка кіно, кіно як мистецтво, вимоги екрану до „кінодрами". Історія екранізації творів Коцюбинського; „Тіні забутих предків" — повість і кінодрама. Фільм „Тіні забутих предків" висвітлено двічі в програмі семінара.

П'яту лекцію у цьому циклі виголосила Мірталя Кардиналовська, видатний скульптор і вдумчива поетеса українського роду. Темою її лекції була „Скульптура і поезія". Вона передала слухачам свої думки про спільність і розбіжність цих двох родів мистецтва. На прикладах своєї творчости вона в неперевершений спосіб вказала на можливості синтези скульптури і поезії, від передання руху і динаміки в часі і просторі засобами скульптури до схоплення одного моменту засобами поезії.

Лекції проф. Асі Гумецької, як і лекція маестро Міртaлі Кардиналовської, поєднували академічну ерудицію із глибокою чутливістю і залишили в слухачів глибоке враження.

Успішність Другого Літнього Семінара УВАН можна найкраще окреслити уривком листа, що наспів до УВАН від одної з учасниць. Цитуємо:

„З приємністю згадую перебування в „Карпатії", усіх незвичайно милих і дружніх людей, учасників семінара. Ґратулюю Вам за прекрасну ідею і добре зорганізування. Якщо на 2-ий рік будете організувати подібний семінар, — я вже голошуся". Організатори семінара, молоді професори — Рената Голод, Олег Третяк, Тит Геврик та Євген Лащик — заслуговують на велике признання.

В. О.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЖОВТНЯ 1975 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд., о год. 7 веч. в залі УНДому в Ірвінґтоні. Просимо чл. вирівняти залеглі вкладки. — Стефанія Стецiв, гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, р. секр.

СУБОТА, 11-го ЖОВТНЯ 1975 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 270 Відд., о год. 7 веч. в УНДомі. На порядку: звіти — фінансовий, організаційний, збирання чл. вкладок та інші справи. — А. Струк, предс., С. Остроський, ф. секр.

НЕДІЛЯ, 12-го ЖОВТНЯ 1975 р.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 292 Відд., о год. 1:30 по пол. в УНДомі. — Т. Тимочко, гол., П. Федик, ф. секретар.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Місячні збори Т-ва Подільська Січ 8 Відд., о год. 1-ій по пол. в церковній залі при Чеснат вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — М. Шашкевич, предс., М. Кульчицька, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7375, Тарзан дивується

„Наступного дня я побачив дивне явище... Залишенці закопали кістяки, які були в хатині..."

Для людини з джунґлів, яка тільки закопувала речі, щоб вживати їх колись пізніше, це виглядало дуже дивно!..

Коли б я тоді знав, що це кістяки моїх батьків, то був би вдячний цим людям, а не здивований!